

မာတိကာ

အခန်း	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
■	ဒေါက်တာချစ်စံ (ချစ်စံဝင်း)၏ အမှာစာ၊ အမှာစကား	ကက
■	နိဒါန်း	၅
■	ယောအတွင်းဝန် ဦးဘိုးလှိုင်၏ ဘဝဖြစ်စဉ်နှင့် ထူးခြားချက်များ	၉
■	ရာဇဓမ္မသင်္ဂဟကျမ်း	၂၁
■	ပထမပိုင်း	
၁။	နိုင်ငံ၏အကျိုးစီးပွား တိုးတက်ရာဖြစ်သော အပရိဟာနိယတရား ခုနစ်ပါး	၂၂
၂။	တစ်ဦးတည်း၏ အာဏာနှင့် ပေါင်းစုစည်းရုံးသော အာဏာ	၂၈
၃။	အညီအညွတ် စည်းရုံးမှု၏အကျိုး	၃၀
၄။	မိထုဗေဒ (သင်းခွဲခြင်း) ဥပယ် “အချင်းချင်းကွဲပြား၊ ဖျက်ဆီးခြင်းနည်း”	၃၂
၅။	အနောက်နိုင်ငံသားတို့၏ ညီညွတ်သော အစည်းအဝေးဖြင့် အုပ်စိုးခြင်းစနစ်	၃၃

(ခ)		
၆။	မြဲမြံနိုင်ငံအောင် ဥပဒေပြုနည်း	၃၅
၇။	ယစ်ကြီးငါးပါး အယူမှား	၃၇
၈။	တစ်နိုင်ငံလုံး ချီးမြှောက်သူကောင်းပြုသော သင်္ဂဟတရား လေးပါး	၄၀
၉။	မြန်မာ့ရိုးရာ နိုင်ငံရေးအတွေးအခေါ်	၄၄
၁၀။	သင်္ဂဟတရား လေးပါးဝါဒကို ပုဏ္ဏားတို့က ယစ်ကြီးငါးပါး ဝါဒဖြင့် ဖျက်ဆီးခြင်း	၄၅
၁၁။	သင်္ဂဟတရားလေးပါးကို ကျင့်သော သိုးဆောင်းနိုင်ငံ	၄၈
၁၂။	တရားစောင့်သူကို တရားက စောင့်၏	၄၉
၁၃။	သင်္ဂဟတရား လေးပါးကို ကျင့်နည်း	၅၁
၁၄။	လူကုန်မန်းကြောင်း တရားသုံးပါး	၅၄
၁၅။	မြန်မာမြို့ရွာတို့တွင် လူနေအိမ်ခြေ လျော့ပါးပုံ	၅၉
၁၆။	လောကပါလတရား	၆၀
၁၇။	ဟိရိသတ္တပ္ပတရား နှစ်ပါးကို ပညတ်၊ ပရမတ် ခွဲပြခြင်း	၆၃
၁၈။	ဟိရိသတ္တပ္ပတရား နှစ်ပါးကင်း၍ မဂ်ဖိုလ်ကို မရနိုင်	၆၈
၁၉။	ပစ္စုပ္ပန်နှင့် တမလွန်၌ ကောင်းရာကောင်းကြောင်း တရားလေးပါး	၆၉
၂၀။	သစ္စာ၏အကျိုး	၇၁
၂၁။	ဓမ္မဉာဏ်ပညာ၏ အကျိုး	၇၃
၂၂။	မိတိဟူသော လုံ့လဝီရိယ ထုတ်ခြင်း၏အကျိုး	၇၃
၂၃။	စာဂဟူသော စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်း၏ အကျိုး	၇၄
၂၄။	အနောက်နိုင်ငံများ၌ သစ္စာ၊ ဓမ္မ၊ မိတိ၊ စာဂ ဟူသော တရားတို့ ထွန်းကားကြောင်း	၇၆

(ဂ)		
၂၅။	အမှုကို ပြီးစေတတ်သော အကြောင်းတရား ငါးပါး	၇၇
၂၆။	ယုတ်မာသောသူတို့ကို အောင်ရာအောင်ကြောင်း တရားလေးပါး	၇၈
■ ဒုတိယပိုင်း		
၁။	တေသကုဏ ဇာတ်တော်လာ မင်းတို့ကြံ့ရှောင်အပ်သော တရားသုံးပါး	၇၉
၂။	မင်းမှာ သစ္စာ	၈၀
၃။	အနောက်နိုင်ငံသားတို့ ကတိသစ္စာစောင့်လေ့ရှိခြင်း	၈၂
၄။	မင်းတို့မျက်စောင်း	၈၄
၅။	အပျော်အပါး လိုက်စား၍ ကြားစကားကို ယူခြင်း	၈၅
၆။	မင်းကျင့်တရား	၈၆
၇။	မင်းတို့အား ငါးပါး	၈၇
၈။	လက်ရုံးရည်နှင့် နှလုံးရည်	၉၀
၉။	မင်းကျင့်တရား ဆယ်ပါးကို ရည်၍ ဧတုဓမ္မသာရပျို့၌ စပ်ဆိုထားခြင်း	၉၄
၁၀။	ပြည်သူတို့နှင့် မဆန့်ကျင်ခြင်းနှင့် သည်းခံခြင်း	၉၆
၁၁။	ရန်အောင်ကြောင်းတရား ဥပယ်ခုနစ်ပါး	၁၀၀
၁၂။	သာမ ဥပယ်-ညီညွတ်ခြင်းနည်းပရိယာယ်	၁၀၀
၁၃။	ဒါန ဥပယ်-ပေးကမ်းခြင်းနည်းပရိယာယ်	၁၀၁
၁၄။	ဒဏ္ဍဥပယ်-ဒဏ်ပေးခြင်းနည်းပရိယာယ်	၁၀၂
၁၅။	ဘောဥပယ်-ညီညွတ်သော အသင်းအပင်းကို ခွဲခြမ်းနည်း ပရိယာယ်	၁၀၄
၁၆။	မာယာ ဥပယ်-လှည့်စားအယောင်ဆောင်ခြင်း နည်းပရိယာယ်	၁၀၆

(ဃ)		
၁၇။	ဥပေက္ခာဥပယ်-လစ်လျူရှုခြင်း နည်းပရိယာယ်	၁၀၈
၁၈။	ဣန္ဒြေဇာလဥပယ်-မျက်လှည့်အတတ် နည်းပရိယာယ်	၁၀၉
၁၉။	မင်းတို့၏ သတ္တိသုံးပါး	၁၁၀
၂၀။	လျှို့ဝှက်တိုင်ပင်ခြင်းဆိုင်ရာ အကြောင်း	၁၁၁
၂၁။	မင်းတို့၏ ဂုဏ်ခြောက်ပါး	၁၁၃
၂၂။	မင်းတို့နှင့်စပ်လျဉ်းသော ဂုဏ် ၁၆ ပါး	၁၁၃
၂၃။	စစ်ထိုးခြင်းတည်းဟူသော ဝိဂ္ဂဟဂုဏ်	၁၁၅
၂၄။	စစ်နိုင်အောင်တိုက်ခြင်း ယာနဂုဏ်	၁၁၆
၂၆။	နှစ်ဖက်သော ရန်နှင့်လျှော့အောင် ကျင့်ရာသော ဒွေဓဂုဏ်	၁၁၇
၂၇။	အားကြီးသောမင်းကို မှီရခြင်း အာသယဂုဏ်	၁၁၇
၂၈။	ပြည်ရှင်မင်းတို့ ကျင့်သုံးဆောက်တည်အပ်သော ရာဇဂုဏ် ရှစ်ပါး	၁၁၈
၂၉။	ပြည်အင်္ဂါ ကိုးပါး	၁၁၉
၃၀။	နိုင်ငံအင်္ဂါ ခုနစ်ပါး	၁၂၀
၃၁။	ပြည်ရှင်မင်း	၁၂၁
၃၂။	ခံမြို့	၁၂၃
၃၃။	ငွေတိုက်တည် လုပ်သင့်ကြောင်း	၁၂၉
၃၄။	ဗလဟူသော စစ်သည်ရဲမက် လက်နက်ကိုိုင် ခြောက်မျိုး	၁၃၂
၃၅။	အက္ခောဘိဏီတိုင်အောင် တပ်ကိုးမျိုး စည်းကြပ်ဖွဲ့စည်းခြင်း	၁၃၄
၃၆။	မဟာမိတ်အင်အား	၁၃၈

(င)		
■ တတိယပိုင်း		
၁။	အဆွေခင်ပွန်းတု လေးယောက်နှင့် အဆွေခင်ပွန်းစစ် လေးယောက်	၁၄၁
၂။	အသက်ထက်ဆုံးပေါင်းဖော်အပ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ် လေးယောက်	၁၄၅
၃။	သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်၌ လာသော အရပ်ခြောက်ပါးအကြောင်း	၁၅၀
၄။	သားသမီးတို့ပြုကျင့်အပ်သော ဝတ်ငါးပါးနှင့် မိဘတို့က ပြန်၍ စောင့်ရှောက်ရသော ဝတ်ငါးပါး	၁၅၁
၅။	တပည့်တို့ ပြုကျင့်အပ်သော ဝတ်ငါးပါးနှင့် ဆရာပြုလုပ်သူတို့က ပြန်၍စောင့်ရှောက်ရာသော ဝတ်ငါးပါး	၁၅၃
၆။	လင့်ကျင်ဝတ် ငါးပါးနှင့် မယားကျင့်ဝတ် ငါးပါး	၁၅၅
၇။	မယားမျိုး ခုနစ်ပါးကို ကျမ်းဂန်လာအတိုင်း အကျယ်ပြဆိုခြင်း	၁၅၆
၈။	အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့ ပြုရာသော ဝတ်ငါးပါး	၁၅၉
၉။	အရှင်ဝတ် ငါးပါး	၁၆၀
၁၀။	ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ ပြုအပ်သော ဝတ်ငါးပါးနှင့် လူတို့ပြုအပ်သော ဝတ်ခြောက်ပါး	၁၆၂
၁၁။	အဂတိလေးပါးသို့ လိုက်စားသူတို့ ဆုတ်ယုတ်တတ်ခြင်း	၁၆၄
၁၂။	အဂတိလေးပါး မလိုက်စားသောသူတို့ ကြီးပွားတိုးတက်ခြင်း	၁၆၅
■ ကျမ်းပြုနိဂုံး		